

Daniel Higiénico, medita al mig del bosc de Sherwood ■ WWW.DANIELHIGIENICO.COM

Daniel Higiénico presenta 'Esperando a Robin Hood', demà a La Mirona

■ El 'cantactor' barceloní hi actuarà acompanyat pel guitarrista mallorquí Toni Pastor, que també tocarà en llaüt, en sintonia amb aquest disc de folk lliure

Xavier Castellón
SALT

Daniel Higiénico (Barcelona, 1960) fa trenta anys que lluita en les trinxeres de l'art i la música, primer amb la Quartet de Baño Band, i en els darrers anys sovint sol i en diferents formats, que inclouen des d'espectacles musicals i teatrals (*¡Qué vello esibir!*) fins a concerts amb banda reivindicant les arrels més elèctriques de la música afroamericana (*Blues Experience*).

Just abans del confinament, Daniel Higiénico va publicar el seu últim disc, *Esperando a Robin Hood*, que demà, dissabte, pre-

sentarà en concert a l'espai exterior de la sala La Mirona, de Salt (22 h, 10 i 12 euros), acompanyat pel gran guitarrista mallorquí Toni Pastor, que treballa amb ell des de l'època de la Quartet de Baño i ha produït aquest nou disc de "folk molt variat", com el defineix Daniel. De fet, en aquest concert Pastor combina la guitarra amb el llaüt, per interpretar una sèrie de cançons que beuen de la tradició celta o francesa, però també de la ranxera, el romanç medieval o la cançó tradicional escocesa. Fins i tot de la jota, com en el primer *single* i videoclip, *Los gusanos del mundo*, dedicat als pe-

derastes eclesiàstics, els de l'edat mitjana i els d'ara mateix. El videoclip, realitzat en la millor tradició dels *collages* audiovisuals de Monty Python, ha estat dirigit per Jack el Diseñador.

Molt vinculat a Mallorca, on ja és fill adoptiu, el funest dia 13 de març hi tenia previst fer la presentació en directe d'*Esperando a Robin Hood*, que l'estat d'alarma va obligar a cancel·lar. Finalment, aquesta gran presentació amb banda es farà el 10 d'octubre al Teatre Xesc Forteza de Palma, però serà una excepció en una agenda en què predominen els bolos en solitari o

amb Pastor. "Cada vegada és més complicat i jo em moc actualment en un circuit força *underground*", explica Daniel, que no para d'imaginar noves propostes per tirar endavant en aquest difícil món de la música realment independent, des de concerts privats a domicili a espectacles en línia, especialment durant els mesos de confinament. No hi ha res que pugui aturar aquest artista inquiet i sempre crític amb les injustícies, com Robin Hood; ni tan sols l'atura un partit de Champions com el que dissabte coincidirà amb la seva actuació. No tot ha de ser futbol en aquesta vida... ■

LA GALERIA Josep Maria Sebastián

Adaptació

Soc de la generació que va passar de cop dels kyrieleisons al kumbaï i de l'erudició a l'analfabetisme. La gent que freqüentava en la meua joventut i jo mateix ens empassàvem tants de llibres, films i discs com podíem. Per caòtic que fos un pis d'estudiants a Barcelona, no hi faltava mai un aparell per reproduir els discs de vinil i una biblioteca amb exemplars arrugats o descolorits que anaven de mà en mà. Una llarga cua de gent jove esperava poder entrar a veure una pel·lícula recomanada. Ara, quan ja som grans i tenim més feina a desaprendre que a aprendre, en un sol aparell hi ha accés al fons mundial més complet de pel·lícules, llibres o música, però han de ser els fills i els nets qui ens ensenyin com es fa anar. Si abans en una conversa algú, per exemple, deixava anar "tal com afirmava Joan Fuster..." i ningú el con-

Per caòtic que fos un pis d'estudiants a Barcelona, no hi faltava mai un aparell per reproduir els discs de vinil

tradeia perquè ningú ho sabia, actualment l'erudit ha d'anar amb molt de compte, perquè qualsevol jove, que ni tan sols havia sentit parlar mai de Joan Fuster, treu l'aparell de la butxaca, fa una consulta i el pot contradir. Suposem que vull llegir llibres d'en Fuster o el qui sigui. Ve el meu fill, s'asseu davant el teclat, em diu que instal·larà un programa.

Quan el té pitja control no sé què, la fletxeta de la dreta i unes quantes tecles que no recordo, i al moment tinc davant el que volia. Hi triga deu minuts, jo no me'n sortiria. I el problema que tinc per aprendre'n penso que va més enllà de tenir més o menys coneixements, és educacional. Acostumo a demanar als fills què cal fer. Encara és pitjor, perquè no són conscients, no poden comprendre, que no sàpiga conceptes tan bàsics, com el dos i dos fan quatre. Per tant, els salten, quasi de manera mecànica, sense concebre que pugui arribar a ser tan analfabet amb coses tan elementals pels de la seva generació i pròximes. Tot i que els demano que a mi se m'ha d'explicar tot a partir de l'on i l'off, s'acaba imposant la seva mandra per ensenyar-me i la meua per aprendre. Tot i així, hi ha bons avantatges. Tinc una plataforma amb accés a milers de pel·lícules, sèries i documentals. Una altra on hi ha totes les cançons i tots els músics que puguis imaginar, un programa que em permet d'escriure i un altre, de veure les notícies. Ah! I també tinc Facebook. Això sí, m'ho han hagut d'instal·lar absolutament tot. Jo encara hi seria i em sembla bé deixar-ho com està, amb tots els músics, escriptors i pel·lícules que m'agraden penjant d'un fil elèctric.

Restes de quatre cases, a Santa Creu de Rodes

Redacció
EL PORT DE LA SELVA

Les excavacions arqueològiques fetes aquest estiu al jaciment medieval de Santa Creu de Rodes, al Port de la Selva, han posat al descobert una superfície de 800 m², espai en què s'han arribat a reconèixer un total de quatre cases,

amb murs que superen els dos metres d'alçada. Una de les cases, situada al centre de l'illa excavada, és de grans dimensions (400 m²) i dins de l'edifici s'han vist detalls que fan pensar que es tracta d'un edifici excepcional. La planta baixa consta d'almenys 5 estances. Els materials recuperats entre la

runa demostren que els seus ocupants gaudien d'un cert nivell econòmic. El jaciment s'excava ininterrompudament des del 2006, i els resultats de les campanyes es contrasten amb documentació procedent del monestir de Sant Pere de Rodes, el monjo cellerer del qual era el senyor feudal de Santa Creu. ■

Les restes de les cases trobades aquest estiu al jaciment alt-empordanès ■ GENCAT